

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

privind respingerea cererii de strămutare

în cauza civilă

Ciubotaru Cristina în interese propriu și în interesele copilului minor
XXX XXX împotriva lui Ciubotaru Eugeniu

(aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie)

(Dosarul nr. 2ac-60/26

NR. PIGD 2-26034797-01-2ac-08042026)

Lipsa temeiului de strămutare prevăzut la art. 43 alin. (2) lit. d) și f) din Codul de procedură civilă.

9 aprilie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților cererea depusă de Ciubotaru Cristina în interes propriu și în interesele copilului minor XXX XXX, reprezentată de avocatul Străisteanu Doina Ioana, privind strămutarea cauzei în ordine de recurs la Curtea de Apel Sud,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Gheorghe Stratulat,

Ion Munteanu, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 19 martie 2026, Ciubotaru Cristina în interes propriu și în interesele copilului minor XXX XXX, a depus în instanța de judecată o cerere de aplicare a măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie împotriva acțiunilor pretinsului agresor Ciubotaru Eugeniu, prin care a solicitat aplicarea măsurilor de protecție în baza art. 15 din Legea nr. 45 și art. 278⁷ Cod de procedură civilă, pe un termen de 6 (șase) luni, cu monitorizarea electronică a agresorului.

2. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 20 martie 2026 s-a respins, ca fiind neîntemeiată cererea depusă de Ciubotaru Cristina în interes propriu și în interesele copilului minor XXX XXX cu privire la aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie împotriva acțiunilor pretinsului agresor Ciubotaru Eugeniu.

3. La 26 martie 2026, Ciubotaru Cristina în interes propriu și în interesele copilului minor XXX XXX, reprezentată de avocatul Străisteanu Doina Ioana a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 20 martie 2026, prin care a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea încheierii menționate și admiterea cererii cu privire la aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie.

4. Totodată, Ciubotaru Cristina în interes propriu și în interesele copilului minor XXX XXX, reprezentată de avocatul Străisteanu Doina Ioana a depus o cerere în temeiul art. 43 alin. (2) lit. d) și f) din Codul de procedură civilă, privind strămutarea examinării cauzei în ordine de recurs la o altă instanță de judecată egală în grad, și anume Curtea de Apel Sud.

5. În motivarea cererii, a indicat că pretinsul agresor Ciubotaru Eugeniu, magistrat în funcție, împreună cu tatăl său, fost conducător al Spitalului din r-nul Hîncești, ar avea relații personale și profesionale cu persoane aflate în funcții de conducere din cadrul instanțelor de apel din Centru și Nord, ceea ce ar afecta în mod direct imparțialitatea instanței vizate să examineze cauza.

6. Astfel, a reținut că situația nu reflectă o simplă neîncredere subiectivă, ci relevă un dubiu obiectiv, concret și suficient de serios, susceptibil să activeze incidența art. 43 alin. (2) lit. f) Cod procedură civilă, în condițiile în care agresorul ar utiliza statutul și influența sa pentru a exercita presiuni psihologice, a mobiliza autorități și a transforma mecanismele instituționale în instrumente de intimidare.

7. A mai invocat că ulterior divorțului, interesul tatălui față de copil ar fi fost minim, însă acesta ar fi inițiat, începând cu august 2025, un șir de plângeri repetate și nefondate, în total aproximativ șapte într-un interval de șase-șapte luni, însoțite de o conduită ostilă, răzbunătoare și orientată spre destabilizarea psihică a mamei.

8. Totodată, a invocat că minora manifestă teamă față de tată, fapt confirmat prin investigații psihologice, că nu mai dorește relații cu acesta, fiind descrise inclusiv episoade concrete de comportament abuziv, și anume, reținerea copilului în locuință fără accesul mamei, insistențe la domiciliu, sunat repetat la ușă, înconjurarea casei și fotografierea automobilului.

9. În susținerea acestor afirmații, a anexat un document ce conține o listă intitulată „Judecători care au participat la evenimentul din Sovata”, în care sunt enumerați judecători din cadrul Curții de Apel Centru și, distinct, din cadrul Curții de Apel Nord, ceea ce, demonstrează existența unui cerc relațional extins și nu o suspiciune izolată față de un anumit judecător.

10. În aceste condiții, a menționat că recuzarea punctuală nu constituie un remediu suficient, întrucât problema vizează însăși aparența de neutralitate a instanței, iar strămutarea apare ca fiind instrumentul adecvat pentru protejarea credibilității actului de justiție.

11. A subliniat că litigiul nu are caracter patrimonial, ci privește o procedură urgentă de protecție în materia violenței în familie, guvernată de Legea nr. 45/2007, care impune intervenția instanței în termen de 24 de ore și aplicarea unor măsuri imediate de protecție, inclusiv interdicții de apropiere și contact.

12. Totodată, a reținut dispozițiile Legii nr. 140/2013 și ale Legii nr. 370/2023, care consacră protecția copilului și interesul superior al acestuia, precum și obligația statului de a asigura intervenții rapide și eficiente în caz de violență, inclusiv psihologică. În acest context, a accentuat că nu este suficient ca instanța să fie imparțială în fapt, ci trebuie să fie percepută ca atare, orice dubiu rezonabil diminuând eficiența protecției judiciare.

13. A subliniat că recursul formulat împotriva Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 20 martie 2026 vizează nu doar o eroare punctuală, ci o abordare formalistă și restrictivă a noțiunii de violență psihologică și de pericol iminent, instanța de fond aplicând eronat normele de drept material, interpretând excesiv de restrictiv conceptul de „pericol iminent”, evaluând fragmentar probele, minimalizând declarațiile copilului și constatările psihologice și golind de conținut caracterul preventiv al procedurii ordonanței de protecție.

14. Prin urmare, a susținut că, în aceste condiții, examinarea recursului de către o instanță asupra căreia planează un dubiu de imparțialitate afectează însăși efectivitatea protecției judiciare.

15. De asemenea, a remarcat că strămutarea nu presupune constatarea unei părtiniri efective a judecătorilor, fiind suficientă existența unor împrejurări care pot genera o bănuială legitimă privind lipsa de imparțialitate, conform art. 43 și art. 50 Cod procedură civilă. În speță, această bănuială rezultă din coroborarea declarațiilor victimei privind influența agresorului, a documentului ce indică legături cu judecători din instanțele vizate și a naturii sensibile a cauzei.

16. Totodată, a invocat și incidența art. 43 alin. (2) lit. d) Cod procedură civilă, arătându-se că, în condițiile în care suspiciunea vizează un număr semnificativ de judecători, recuzările succesive ar putea face imposibilă constituirea unui complet perceput ca neutru, ceea ce ar conduce la tergiversarea procedurii, incompatibilă cu caracterul urgent al cauzei. În asemenea situații, legea permite strămutarea pentru a evita blocajul procedural și a asigura eficiența actului de justiție.

17. În ceea ce privește alegerea Curții de Apel Sud, recurenta a argumentat că aceasta nu este una arbitrară, ci rezultă din faptul că documentele depuse indică relații doar în cadrul Curților de Apel Centru și Nord, fără a menționa instanța din Sud, aceasta fiind singura instanță de același grad care poate oferi garanții de neutralitate aparentă și efectivă.

18. A evidențiat că obiectul cauzei privește protecția unei minore, care și-a exprimat frica față de tată și dorința de a fi protejată, iar ignorarea acestor elemente de către instanța de fond și examinarea recursului de către o instanță percepută ca neimparțială ar echivala cu o protecție formală, nu efectivă, contrară obligațiilor statului.

19. În concluzie, a susținut că strămutarea cauzei de la Curtea de Apel Centru la Curtea de Apel Sud este justificată atât în drept, cât și în fapt, fiind necesară pentru a asigura examinarea recursului de către un tribunal care oferă garanții reale și vizibile de independență și imparțialitate, în concordanță cu scopul legii și cu necesitatea protejării efective a victimei și a copilului.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

20. Art. 43 alin. (2) lit. d) și f) și alin. (4) din Codul de procedură civilă:

„Instanța strămută cauza la o altă instanță dacă: d) din motivul recuzării (abținerii de la judecată) unui sau mai multor judecători ori din alte motive întemeiate, substituirea judecătorilor săi devine imposibilă; f) există bănuieli, care derivă din elemente obiective, că nepărtinirea judecătorilor ar putea fi știrbită de circumstanțele cauzei sau de calitatea participanților la proces.

(4) Strămutarea cauzei în cazurile prevăzute la alin.(2) lit. d), e), f) și g) se efectuează de către instanța ierarhic superioară, a cărei încheiere nu se supune niciunei căi

de atac. Încheierea instanței ierarhic superioare este emisă în cel mult 5 zile lucrătoare, în baza copiilor de pe actele relevante transmise în formă electronică”.

21. Art. 32 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Nimeni nu poate fi lipsit, fără consimțământul său, de dreptul la judecarea cauzei sale de către o instanță sau de judecătorii în a căror competență cauza respectivă este dată prin lege, cu excepția cazurilor expres stabilite de prezentul cod.

Instanța ierarhic superioară nu are dreptul să strămute, din oficiu, o cauză de la instanța ierarhic inferioară la alta ori să o preia pentru judecare, cu excepția cazului în care completul de judecată în instanța respectivă nu poate fi legal constituit”.

MOTIVAREA INSTANȚEI

22. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că instituția strămutării reprezintă un remediu procesual excepțional, care poate fi aplicat numai în cazurile expres și limitativ prevăzute de lege, fiind necesară invocarea unor circumstanțe concrete, obiective și verificabile, apte să justifice concluzia că judecarea cauzei de către instanța competentă ar putea fi afectată de lipsa de imparțialitate.

23. Simpla nemulțumire a unei părți față de modul de desfășurare a procesului sau față de actele procedurale dispuse de instanță nu poate constitui, prin ea însăși, temei pentru strămutarea cauzei.

24. În conformitate cu art. 43 alin. (2) lit. d) din Codul de procedură civilă, strămutarea poate fi dispusă doar în situația în care, din motivul recuzării (abținerii) unuia sau mai multor judecători ori din alte motive obiective și temeinic justificate, substituirea acestora devine imposibilă, în sensul că instanța nu mai poate constitui în mod efectiv un complet de judecată apt să soluționeze cauza în condiții de legalitate și imparțialitate.

25. În speță, Completul de judecată constată că recursul declarat a fost repartizat spre examinare judecătorului raportor Craveț Hristina, membră a completului de judecată nr. 4, constituit prin dispoziția Președintelui Curții de Apel Centru nr. 36 din 31 decembrie 2025 privind componența colegiilor și constituirea completelor de judecată pentru anul 2026.

26. Potrivit acestei dispoziții: completul de judecată nr. 4 este compus din președintele completului – Arhip Valeriu și judecătorul – Craveț Hristina, iar conform punctului 13 din aceeași dispoziție, suplinirea completului nr. 4 se efectuează de către membrii completelor nr. 3 și nr. 6.

27. Analizând dispoziția menționată și anexele acesteia, Completul de judecată reține că nici membrii permanenți ai completului nr. 4 și nici judecătorii desemnați pentru suplinirea acestuia din cadrul completelor nr. 3 și 6, nu se regăsesc în listele de judecători invocate de recurenta în susținerea cererii de strămutare, or, potrivit graficului suplinirea completului judecată desemnat pentru examinarea recursului va fi efectuată de către judecătorul Dimitriu Serghei.

28. Prin urmare, susținerile recurente privind imposibilitatea constituirii completului de judecată sunt lipsite de suport factual, nefiind demonstrată existența unor împrejurări care să conducă la recuzări sau abțineri în privința judecătorilor efectiv investiți cu examinarea cauzei.

29. Mai mult, cererea de strămutare nu este însoțită de cereri de recuzare înaintate concret, acte care să ateste abținerea judecătorilor, ori alte dovezi care să indice un blocaj real în constituirea completului. Or, simpla invocare a unor presupuse relații generale sau a unui risc ipotetic de recuzare nu poate echivala cu imposibilitatea substituției judecătorilor în sensul legii.

30. În aceste condiții, Completul concluzionează că nu este incident temeiul prevăzut de art. 43 alin. (2) lit. d) Cod de procedură civilă, întrucât nu s-a demonstrat existența unei imposibilități reale și efective de constituire a completului de judecată.

31. Cu referire la temeiul de strămutare invocat, prevăzut la art. 43 alin. (2) lit. f) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată reține că strămutarea poate fi dispusă doar în situația în care există bănuieli rezonabile, întemeiate pe elemente obiective, că nepărtinirea judecătorilor ar putea fi știrbită de circumstanțele cauzei sau de calitatea participanților la proces.

32. Prin urmare, pentru a justifica strămutarea, nu este suficientă invocarea unor presupuneri sau percepții subiective, ci este necesar ca aceste bănuieli să rezulte din fapte concrete, verificabile, care, analizate prin prisma unui observator obiectiv și rezonabil, ar putea genera îndoieli legitime cu privire la imparțialitatea instanței.

33. Analizând motivele invocate în cererea de strămutare, completul constată că acestea se bazează pe afirmații generale privind existența unor relații sociale sau profesionale între pretinsul agresor și anumite persoane din sistemul judiciar, precum și prezentarea unor liste de judecători, fără a demonstra o legătură directă și concretă cu judecătoria investiți cu examinarea prezentei cauze.

34. Or, pentru a justifica strămutarea în temeiul acestei norme, este necesar ca suspiciunea să fie obiectivă, adică întemeiată pe fapte verificabile, să fie concretă, în sensul individualizării în raport cu judecătoria care examinează cauza, precum și să fie suficient de serioasă pentru a genera o îndoială legitimă în percepția unui observator rezonabil.

35. Totuși, astfel de susțineri nu pot fi reținute drept temei pentru strămutare, deoarece nu sunt susținute de elemente obiective, concrete și verificabile care să indice existența unei legături directe între judecătoria investiți cu examinarea cauzei și persoanele vizate de recurența, nefiind demonstrată o influență reală sau potențială asupra acestora, iar simpla invocare a unor relații generale ori apartenența la același corp profesional nu este de natură să genereze, în mod rezonabil, o îndoială legitimă asupra imparțialității instanței, în lipsa unor circumstanțe specifice și individualizate care să evidențieze riscul afectării neutralității judecătorilor.

36. Astfel, în lipsa unor asemenea elemente obiective, susținerile privind pretinsa afectare a imparțialității se reduc la simple aprecieri subiective și la dezacordul față

de modul de desfășurare a procedurii, ceea ce nu poate justifica aplicarea unei măsuri excepționale precum strămutarea cauzei.

37. Curtea subliniază că principiul repartizării cauzelor potrivit competenței stabilite de lege constituie o garanție esențială a dreptului la un proces echitabil, iar derogarea de la acest principiu prin strămutare este admisibilă numai atunci când există motive serioase și temeinice, apte să demonstreze că judecarea cauzei de către instanța competentă ar putea afecta în mod real încrederea justițiabililor în imparțialitatea actului de justiție.

38. În cauza de față, asemenea motive nu au fost identificate, iar argumentele invocate nu depășesc nivelul unor simple nemulțumiri procesuale, care pot fi valorificate prin căile de atac prevăzute de lege, dar nu pot constitui temei pentru strămutare.

39. Ținând cont de cele expuse, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție va respinge cererea de strămutare a cauzei de la Curtea de Apel Centru la o altă instanță de același grad.

40. În conformitate cu art. 43 alin. (2) lit. d) și f) și alin. (4), art. 61 alin. (3), art. 269-270 din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Respinge cererea depusă de Ciubotaru Cristina în interese propriu și în interesele copilului minor XXX XXX, reprezentată de avocatul Străisteanu Doina Ioana, privind strămutarea cauzei în ordine de recurs la Curtea de Apel Sud.

Cauza civilă, Ciubotaru Cristina în interes propriu și în interesele copilului minor XXX XXX cu privire la aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie împotriva acțiunilor pretinsului agresor Ciubotaru Eugeniu, se remite la Curtea de Apel Centru, pentru examinare în ordine de recurs.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președinte, judecător

Judecători

Stela Procopciuc

Gheorghe Stratulat

Ion Munteanu